

Výlet do Austrálie pro mě začal cestou na letiště v neděli 12.8.2012, kam mě vzala Eva a hned v samém začátku byl poznamenán nešťastným zapomenutím kolečkových lyží JOVE v Jilemnici, pro které jsme se z Kandratic urychleně vraceli. Další zastávka byla u Jirky Suchého v Dejvicích 15 a cestou jsme nabírali do „taxi“ i Jirku Novotného a na letišti čekal Ivan Smolka. Menší problémy nastaly s přerovnáváním lyží a věcí do velkého lyžařského vaku. Vše jsme zmákli: měli jsme limit dolů 23 kg a s sebou do letadla 10kg. Na letišti jsem zbaštil jeden z mnoha řízků, na který se ptal zřízenec při odbavování, zda vezu maso. Nic proti řízečku nenamítal a tak jsem měl radost a pokračoval s řízkama v cestování. V DUTY FREE zoně jsme zvažovali zakoupení některého z olympijského oblečení pro Londýn u stánku, který nabízela firma Alpina. Vzhledem k ceně trička 900 Kč nebo bundy za 5000, kdy velikosti bot byly omezené, jsme si koupili alespoň ponožky a pokračovali dál. Cesta s přestupem v Abú Dhabí měří 4 592 km a má trvat asi 6 hodin. Mají tam o 2 hodiny více a tak jsme se těšili na slíbený oběd na palubě ČSA.

Obrázek 1 -Jirka Suchý slaví narozeniny

Zvolili jsme rybu a mocně ji zalévali balantinkou s colou..Letíme nad Rumunskem – Bucharou a Bukureští nad Izraelem a Konstantou a přes Bagdád. V Abu Dhabí jsme skutečně za necelých 6 hodin a podezřelé po přistání nám bylo ohromné kouření se z letadla. Když jsme vystoupili bylo nám to jasné, 37 C a vlhkost snad 100%. Ještěže mají všude klimatizaci. Takhle teplo nebylo ani včera ve Víchovske sauně. Celní prohlídka nebyla bez problémů. Při projití rámem sice zařízení pívalo, musel jsem jít ještě jednou ale arab pak mávnul rukou a šel jsem dál. Jejich citlivé zařízení reagovalo NA MÉ ODVĚTRÁVACÍ CVOČKY POD PAŽDÍ. Airbus pro několik stovek cestujících byl plně vytížen.

Během 6 hodinového letu jsme nejen obdrželi jídlo a pití - vybrali jsme si jehněčí a červené víno s colou, ale i zubní kartáček s pastou a páskou na oči a špunty do uší, aby se nám dobře spalo.

Zdravím ze Singapuru. Cestujeme už 23,5 hodiny a teprve zítra dorazíme na N. Zéland. Máme asi 1,5 hodiny času a přelétáme do thajského Bangkoku. Jinak všude v detekčních rámech při odbavování pokračují ve zvonění, ale zaměstnanci v Hong Kongu i Singapuru to řeší s úsměvem.

Hlava naší výpravy Jirka Suchý má dnes naročky a tak nám na letišti v Singapuru koupil pivo Tiger v přepočtu asi nejdražší co jsem pil. Vyšlo 1 na 200Kč a tak ho vychutnáváme. Ráno jsme čekali v Hong Kongu 5 hodin a zašli jsme na thajské masáže. Cena kolem 180 Kč za 45 min. Dal jsem záda a šíji. Dobré. Jen Thajka se omlouvala, když se kolem mne v stísněném prostoru nemohla protáhnout, že je big - byla asi o 30 kilo těžší než já. Uvolnil jsem si krk a i kluci si pochvalovali masáž nohou.

V Bangkoku bylo 7 hodin ráno a čas jsme strávili v letištní hale překládáním mých věcí do ostatních bagáží. Vak s lyžemi tak má požadovaných 30 kg. Vestu si beru na sebe a dojdu k řízek s rajčátkem a českou vodovodou

V jednom již odlehlejším koutku ohromného letiště jsme objevili salonek s thajskými masážemi. Využili jsme služeb ochotných thajek na 45minutovou masáž (cena cca 180 Kč) a přesunuli se na odlet do Singapuru. Tam jsme měli čas asi 2 hodiny a odlétali do Aucklandu na N.Zélandu, další přesun byl asi 1,5 hodinový přelet do Wanaki.

Tam jsme zapůjčili velký obytný karavan s kompletním vybavením na spaní i jídlo včetně záchodu a sprchy s teplou vodou a přesunuli se nahoru za sněhem na tratě.

Silnice se asi po 10km stoupání změnila po odbočce na širokou uježděnou cestu a ostrými serpentínami. Ke konci stoupání značně blátivá cesta se změnila v břečku, takže jsme se museli přesunout ke kabině s řidičem a zatěžovat náhonová přední kola, abychom vyjeli.

ASI V PŮL PÁTÉ JSME NASKOČILI NA LYŽE , SNÍH BYL LEHCE VLHNOUCÍ FIRN, KTERÝ POSTUPNĚ PŘIMRZAL. Na TRATÍCH ještě jezdilo spousta lyžařů - v repre dresech Rusové- sprinterské družstvo, polská vítězka posledního světového poháru Justina Kowalčuk, slovenská olympijská vítězka v biatlonu Kuzminová a manželem, reprezentační družstvo kanadských paraolympioniků a místní borci. Ty tratě odpovídali obrázkům z internetu a klikatily se podél jakýchsi ohrad pro ovce – odtud pochází i název závodu Merino race. Tratě ve výšce cca 1 600m jsou poměrně placaté a pouze v serpentínách je převýšení. Sjeli jsme dolů a stoupali údolím podél řeky, kolem srubu s kompletním vybavením a lůžky pro snad 10 osob. Po návratu do Wanaki jsme udělali malý nákup a po sprše na hotelu u Jirky a Ivana jsme s Jirkem Novotným zalehli do autokaru. V mém slabém spacáku SALEWA, protože nám nejde zapnout topení v autě, bylo zima a tak jsem se v noci musel přiodít do svetru. Ráno nás v 10 !! hodin probudili kluci s tím, že jdeme nakupovat do marketu.

Při kurzu 1:17 JSEM TAM NECHAL 26 NZ DOLARU ZA JÍDLO ASI NA ZBYTEK POBYTU, ALE MINIMÁLNĚ DO SOBOTY. (Džem, bageta, 2x těstoviny, brokolice, vepřové uzené, namíchaný kečup, rybičky).

Cesta ke tratím po vydatné snídani už nebyla tak kluzká jako včera a tak jsme se vrhli do stopy.

Zjistili jsme, že ubytování v hotelu nahoře u tratí bylo plně obsazené v ceně 300 dolarů a v chatce u tratí vzdálené 2 km a plně vybavené to bylo 30 dolarů a v hořené chatce o 2 km výše potom 15.

Večeři jsem si udělal vydatnou ze slaniny, vajíček, těstovinových vrtulí a protlaku s příkusováním brokolice. Ráno se chystáme odjet v 6.30 na výlet 400 km autem ke kaňonu Millford a parku ,odkud bychom ve 13 hodin měli jet lodí podél pobřeží. S touto vidinou uléháme do přívěsu asi ve 22.40.....

Ráno se budíme v 6 hodin a po snídání odjíždíme na 400km výlet přes 2 průsmyky do známého fjordového přístavu Mill Ford, odkud ve 12.45 odjíždíme malou třípalubní lodí na 2 a čtvrt hodinovou vyjížďku. Vidíme mj. mořské korály, tučňáky, lachtany a dokonce pod jedním z celé řady vodopádů hejno dovádějících se delfínů. Toto je zcela unikátní a průvodce sám se s tím setkal prakticky také poprvé ! CESTOU SI NĚKTEŘÍ TURISTÉ VYSTUPUJÍ DO PODMOŘSKÉHO MUZEA PROHLÉDNOUT PODMOŘSKÝ SVĚT. Z vyjížďky jsme všichni dost spokojeni, takže se pozdě odpoledne vracíme zpět. U auta se nám potuluje pro N. Zéland typický pták, který nikde jinde nežije – KIWY.

Nocujeme s Jirkou zase v autě a Ivan s Jirkou Suchým se ubytovávají v motelu. Alespoň se u nich vykoupeme a po večeři uléháme. Další den se přesouváme k nám známým lyžařským tratím do SNOW FARMY a projíždíme si je před závodem. Sníh během posledních dnů zmrzl, takže je jemný zmrzlý firn, na kterém to pěkně ujíždí a ani hole s malými kroužky se neboří. Připravujeme lyže v lyžařně, kterou jsem domluvil s Rusem Alexem, žijícím přes 20 let v USA., Po snaze domluvit se anglicky se na mě obrátil s ruštinou a přátelsky jsme si popovídali i s pomocí anglických či německých slov. Na lyže dávám LF 7, HFG 8, pak HF 10 a nakonec Maplus supermed -2 - - 16C.

Po noclehu ve Wanace my v autě , další dvojice v hotelu a vydatné večeři /uzené s těstovinami a rajčatovým sousem a brokolicí/, kteroužto stravu jsem použil i ke snídani, zaléháme.

Ráno po půl 9. odjíždíme ke startu skatového závodu na 42 km. Chybí mi 10 dolarů na úhradu startovního do ceny 50. Doplácím 10 euro ale pořadatelka nechce a chce jejich doláče. Neshodám předchází starší pán – závodník, který to za mě doplácí. Dávám mu slibovaných 10 euro, ale s díky odmítá, že je to příliš a tak mu vnucuji alespoň 5 a čepici Stopa pro život k tomu. Spokojenost je na obou stranách a závod v 11 hodin může vypuknout. Na startu je asi stovka závodníků z nejrůznějších zemí, mezi nimi v první řadě Ruská sborná - sprinteři, dále olympijské medailistky Justina Kovalčuk s dalším Polákem a slovenka Kuzminová – biatlonistka, dále Kuzmin s Izraelským pasem, Japonci a družstva paralympioniků z Kanady a Japonska a samozřejmě domácí Novozelandčané.

Start mám dobrý a zařazuji se asi na 4. místo. Je tam ale tlačence a v každém sjezdu agrese. Moc se necpu a stačí mně kontrolovat asi 10 pozici vedle JUSTINY a Jirky Suchého. Toto trvá asi 2 km a Jiří těsně přede mnou v zatáčce vylétá ze stopy a padá. Duchapřítomně se mu vyhýbám , přeskakuji jeho lyže i hole a pokračuji s jedním Rusem ve stíhání čelní skupiny. Jirka ztratil asi 100 m , které se mu už nedaří zlikvidovat. Rus na mě něco křičí a ukazuje na mou hůlku. Nic výrazného na své holi nevidím , ale teprve po 8 km hůl se v spravované části prohýbá a je nalomená. Zabírám tedy jen jednou a tuto šetřím, Ve stoupání praská definitivně a tak se vracím aspoň pro kroužek, který si dávám do nohavice. S metrovým torzem hole se snažím odpichovat ale Kuzmina z Izraele , kterého jsem pokládal za Němce a už měl jednu předjetého sotva stíhám. Hlavně aby mě nedojel jednoruký Kanadčan, která už předjel Sucháče, Na kontrole si po 2 km půjčuji kovovou turistickou a asi o 20 cm kratší hůl a jsem rád, že ji mám . Stahuju Kuzmina i takto. Pod kopcem mi Rus Alex půjčuje závodní hůl s kterou Němce po 4 km skutečně dojždím, ale trápení není konec. Z mé hole vypadává i druhý kroužek a tak jedu s pahýlem a bojím se, abych si hůl zase nezlomil. Předjíždím přesto Kuzmina 600 M PŘED CÍLEM ALE V KOPCI MĚ TO VRACÍ A METROVÝ Odstup USDRŽUJE PŘEDE MNOU AŽ DO CÍLE. I TAK JSEM S CELKOVÝM 6. MÍSTEM SPOKOJENÝ A 1. V KATEGORII TAKY. Svět kat. vyhrávají i Novotňas a Ivánek na 25 km. Sucháč je 4.

Jirkové se mnou při vyhlašování

Výsledky Merino Muster 42km

ID Name Mens 42km Category Event Time Event Place

Category

Place City Country

1.	18 Macey Kreczmer 42km M30-39	1:38:41	1	1	POLAND
2	..29 Smolyanin Andzey 42km M23-29	1:38:53	2	1	Russia
3.	22 Brian McKeever 42km M30-39	1:38:54	3	2	Canada
4.	63 Andt Pohl 42km M23-29	1:42:19	5	2	Dunedin NZ
5.	117 Daniel Kuzim 42km M30-39	1:51:44	7	3	Israel
6.	89 Josef Vejnar 42km M50-59	1:51:45	8	1	Czech Republic
7.	3 Zimirev Nikolay 42km M23-29	1:53:33	9	3	RUSSIA
8.	93 Jiri Suchy 42km M30-39	1:53:39	10	4	Czech Republic
9.	57 Ian Daffern 42km M40-49	1:54:00	11	1	Canada
10.	13 Ronny Fudel 42km M23-29	1:54:13	12	4	GERMANY
11,	91 Jiri Novotny 42km M50-59	1:54:16	13	2	Czech Republic
12.	14 Roberto Cagnati 42km M30-39	1:55:53	14	5	SWITZERLAND
13.	1 Vedenin Viacheslav 42km M23-29	1:57:35	15	5	RUSSIA
14.	47 John-Paul Lilburne 42km M40-49	2:05:19	16	2	MEADOW TENNTZ
15.	11 Rysin Vladimir 42km MU23	2:06:13	17	1	RUSSIA
15.	137 Jonah Belk 42km MU23	2:17:54	20	2	USA
16.	40 Paul Macartney 42km M50-59	2:29:52	22	3	Australia
17.	168 John Hogg 42km M50-59	2:31:26	23	4	WANAKA NZ
18.	42 Roger Deacon 42km M50-59	2:46:26	27	5	Invercargill NZ
19.	183 Samuel Q Belk 42km M50-59	2:48:24	28	6	GIBBSTON VANLZLEY
20.	83 Alastair Smaill 42km M50-59	2:52:24	29	7	WELLINGTONNZ
21.	172 Ernie Maluschnig 42km M50-59	3:20:25	33	8	Wanaka NZ
22.	19 Mats Lewis 42km M40-49	3:56:48	35	3	Auckland NZ

D. Kuzmin- J.Novotný- J. Vejnar – A. Kuzminová.

Výsledky ženy

ID Name Womens 42km Category Event Time Event Place

Category

Place City Country

1	.117 Justina Kowalczyk	42km W30-39	1:40:59	1	1	POLAND
2.	118 Anastasiya Kuzima	42km W23-29	1:47:54	2	1	Bystrica Slovakia
3.	155 Shoko Ota	42km W23-29	2:15:02	3	1	TOKYO JAPAN
4	.8 Maren Askins	42km WU23	2:17:34	4	1	MAINE USA

S Justinou Kowalčuk

Po vyhlášení, kde nám nic nedali jedeme směr Fox (cca 400km na ledovec Franz Josef. Spát jdeme po půlnoci a ráno běžíme na ledovec. Nejprve asi 4 km k dolní části rovinatým vyschlým a , kamenitým řečištěm až ke konci ledovcového jazyka. Na panelech s fotografiemi si může každý a prohlédnout, jak se mocnost a velikost ledovce v průběhu let od r. 1917, 1947,2007 mění a zmenšuje.

Vracíme se během k autu a vyrážíme na vrchol Alex 1306 m.n.m. s převýšením 1200m, abychom si ledovec prohlédli seshora. Cestičky zprvu štěrkové se po 5 km mění na ryze horské stezky, vedoucí džunglí a pralesem. Vrchol s Jirkou Novotným zdoláváme za necelé 2 hodiny (podle směrovek 22 km a 8 hodin cesty tam a zpět) a dole jsme u silnice za 1:30 hodiny.

Dole u silnice jsem se neorientoval správně a místo odbočky ke 300 m vzdálenému autu jsem to z posledních sil mastil dolů do města Franz Josef. Cestou piju z horského pramínku, protože 4 hodiny běhu bez vody jsou docela na síle znát. Ve městě marně hledám naše parkoviště a proto posílám klukům SMS, aby si mě vyzvedli v KIWI centru, kde jsme před odjezdem nakoupili suvenýry. Po zkoušce provoláním z mobilu jsem si udělal jasno, že jsou bez signálu a proto mi nezbývalo nic jiného než se vrátit zpět. Moc se mi nechtělo, obzvlášť, když začalo pršet. Trochu jsem doufal, že mě při mém běhu zpět někdo svezí, ale v tomto počasí se nikdo k ledovci nehodlal podívat a tak jsem klusal nazpět. Naštěstí klukům došlo, že jsem jediné mohl vše poplést a dát se po silnici, takže mi jeli naproti a skutečně mě cestou nabrali. Pokračujeme v cestě do města Hokitika. Tam se po delší době připojuji na web domácího, kde spí Sucháč a Ivánek Smolka. Ráno pokračujeme v cestě asi do 180 km vzdáleného letiště Christchurch. Cesta je v pohodě až na jednu 10km zájízdku, kde silnice dál nepokračovala. Scenérie pestré krajiny i přírody se mění jak na běžícím pásu. Stavíme na odpočívadle asi 90 km před letištěm a fotíme hory, vodopády, rostliny. Potom před letištěm ještě vyklízíme van a vše drhneme. Při vracení auta není nejmenší problém a tak těch 1500 km naježděných nás přišlo cca na 1000 dolarů, 250 dolarů na jednoho.

Já s Novotňasem se jako bezdomovci uchylujeme na letiště a kluci jdou spát do hotelu. Je to skoro zbytečné, protože ráno by měli být u odbavení ve 4 hodiny, tak se stejně moc nevyspí. Těch 300 dolarů mě stačilo akorát a jedu do Austrálie pouze s kartou a asi 250 Eury.

Pozoruji na letišti partu mladých cyklistů, kteří někam odlétají s kolama v krabicích, jak se baví vytažování mobilů, vyhozených na recyklaci. Jsou tam pěkné kousky...

Snažím se připojit na nett ale vše je nutno platit a tak si s Jirkou čteme. Z dolní haly nás vyhání hluk a prach z frézování podlahy letiště. Uchylujeme se nahoru a do sítě obchodů, kde nám slušně uklízečka sděluje, že tam nemůžeme pobývat. Vracíme se tedy do spodní haly. Jirkovi se daří při tom hluku dobře usnout, já bloumám halou a mezi čtením Jacka Londona klímám. Noc je dlouhá ale v 5 jdeme na odbavení. Jsou tam drobné excesy v mém případě připomínkování po dvojnásobném rentgenu zavazadla, že tam mám tekutinu. Byla v bidonu a k úžasu celní deklarantky jsem jeho obsah na posezení vypil. Let do Melbourne trval 3,5 hodiny a občerstvení nebylo podáváno, takže jsme v Melbourne baštili propašované tatranky a další jídlo vůbec.

Nedaří se nám najít bezplatnou dálnici a hlavně správný směr. Nakonec se po 3 hodinách vymotáváme a nabíráme správný směr. Jednu noc trávíme v kempu v apartmánu přírodního areálu, který poučovává místní umělec, sochající dřevěné sochy a velký kamarád alkoholu, což z něho vyzařuje už na první pohled a na druhý už je to

každému jasné. Již ve tmě jdeme běhat asi na 1 hodinu a ráno si prohlédneme dřevorezby a hejna papoušků, která krmí majitel sousední benzinky a oni přilétají a zobou a strkají se jako slepice.

Čtvrtek

Zdravím z večerního Brightu, kde budeme do neděle. Tady je o 8 hodin víc a tak už jsem povečeřel. Vyvážel jsem zajímavě. Vybral jsem lákavou krabičku s obrázkem obalovaného stehýnka v těstíčku, zeleninovou oblohou a hranolkama. Předpokládal jsem jeho přípravu v mikrovlnce, popř. na pánvičce. Po vybalení se v alobalovém sáčku objevil bílý prášek nevalné chuti. Teprve po přečtení kde je mj. psáno butter ... mi došlo, že jde o zmiňované těstíčko, ale bez lákavých hlavních složek mého plánovaného oběda. Ještěže jsem k tomuto levnému hlavnímu chodu (cca 3 dolary) - takže drahému, koupil placičky jakýchsi lívanečků a prozřetelně i flákotu krkovičky. Takže to nakonec odskákala ta placička, kterou jsem obalil v těstíčku a k tomu osmažená krkovička. Všichni mi záviděli a tak jsem dělal, že jsem to tak chtěl, i když to bylo řešení v nouzi...

Naše první lyžování v Austrálii na Mt. Butteru – kopci který paří italskému podnikateli i s 52 lyžařskými vleky !!

Jinak je tady počasí vlezlé, dole (600m.n.m.) prší a nahoře kde se závodí ve Folskrieku (1700) to chvílema přechází v déšť. Mělo by tam teď padat a uvidíme v sobotu, dnes se to dost bořilo, bylo +3 a nahoře foukal silný vítr.. Jeli jsme jeden okruh plánovaného závodu 18 km asi 1,5 hodiny a na mokřém sněhu to vůbec nejelo.

Cestou zpět jsme se stavěli na prezentaci k sobotnímu závodu. Přihláška od Jirky Novotného jim údajně nedorazila a tak to nevypadalo s našim startem nejlíp. Věřil jsem, že nás zařadí a budeme startovat z přední řady. Po jednom telefonátu s Čechem Michalem Trnkou, žijícím zde přes 20let, jsme s paní v kanceláři našli společnou řeč a vyšla nám vstříc s cenou, dala původní 65 D místo last minit 90 a slíbila i zařazení dopředu, ale do elity jen 1 a zbylé 2 do první řady. Stříhli jsme si o to, kdo bude na startu mezi 30 nejlepšíma vedle Černousova, Legkova, Alypova, Černousové a vynikající švédky a dalších Rusů s dalšími asi 20 známými jmény. Z naší trojice jsem hned napoprvé při střížbě, která, jak na vojně vždy platilo je svatá a nejspravedlivější, kamenem oba vyřadil a dostal tak číslo 10 !! a kluci mají 100 a 40 tedy první vlnu, Ivan potom 2. vlnu a tak jme spokojeni.

Pokoušel jsem se vystavit KL Jove, které jsem za účelem propagace celou cestu s sebou vláčel, protože tam nějaký strejda vytáhl kolečk. lyže skike, tak mi to dodalo odvahy. Dal jsem se s ním do řeči a po vzájemném představení se navzájem mi bylo jasné, že strejda z Melbourne je zástupce SKIKE pro Austrálii, zastupující výrobce z Německa. A tak následující rozhovor s ředitelem Kangaroos závodu, kterého na mě poslali už byl jen zdvořilostní záležitostí - aspoň jsem dědu poznal, nevím jestli on byl také tak rád, že poznal mě. Ochotně mi vyhledal samolepky na lyže z r. 2011 pro Rudu Špicara, který je vloni ztratil. Cestou domu bylo zajímavé vidět ve městě po ulici prchat klokana, kterému do v mokru pěkně i na asfaltu prokluzovalo, takže sebou málem praštil před projíždějící auto. Papoušci se tu místama srocují asi jako slepice...(fotka). Dole už 2. den prší ale nahoře je prašan !! Foukalo jak když jsme šli spolu k Polsku a tak zítra závody zkrátí na 30 km (2 kola).

V marketu jsem nakoupil za předposlední dolary, protože jsme si museli koupit na 2 dny řetězy na zápůjčku v ceně 120 dolarů a výjezd na mýtě stojí 39 dolarů. Koupili jsme maso z klokana na špízu...a udělal jsem si k němu dušenou mrkev a vrtule.

Tak máme po závodech. Ráno jsme se probudili do opět zataženého dne, kdy cestou chvílemi přšelo a obloha v jednom místě začínala slibně prosvítat. Byli jsme zvědaví na podmínky nahoře. Na skatových lyžích od Kožíška jsem dával LF 8, HF 8 a hot maplus. Druhé lyže nikdo z nás nebral. a tak - 2 na startu odpovídalo našim představám. Proti včerejšku foukalo přeci jenom o trochu míň a tak jsem šel na start bez headu, který jsem stejně nenašel. , až po závodě jsem ho objevil v kapse,

Start se mi povedl normálně, tzn. lyžaři zezadu mě začali předjíždět ale postupně jsem se dotáhl do hlavní asi 20 členné skupiny, s kterou jsem 6 km na 1. občerstvovačku zdatně sekundoval. .Občerstvení jsem si ani nedával, aby mě neodjeli a oni just mezi mnou a posledním udělali díru. Tehdy šla přede mně 1. žena (Marina Černousova) a za přehradní hrází, kde začínala velká vlhkost i další – pozdější vítězka Maria GRAEFNINGS ze Švédska, která měla na startu pád a vše pracně doháněla. Jela pěkně. Ty asi 2 km jsem měl krizi z přepáleného začátku na kterém se podepsala i nadmořská výška 1 5000 - 1700mm. Když mě začal předjíždět už asi 5. lyžař vzpamatoval jsem se a zařadil se na chvost asi 8 členné skupiny. Obě ženy nám pomalu ale spíš rychle odjížděly, až jsme je přestali před sebou registrovat. Jakmile jsme začali stupat na vodní hladinu přehrady snížila se obrovská vlhkost, takže jsem si nemusel už rukavicemi jako stěračemi otírat brýle. Navíc se rozjasnilo a vysvitlo i sluníčka a závod jsem si začal užívat. Ve druhém 15 km kole jsem už v pohodě dojížděl skupinky nebo uniknuvší jednotlivce, takže z naší 8 jsme zůstali i už jen 2. Ani jsem nepostřehl, že jsme 2 km před cílem, když nás dojeli 2 finišující Australané, Na vyšší rychlost jsem už neměl dostatek síly, obzvlášť když mě začínaly brát dosud nikdy neprojevující se křeče do rukou !! Ještěže to bylo jen při snaze o finiš a 500 m před cílem. I tak jsem byl se svým výkonem spokojený a místo odhaduji celkově 21. a 1. v kategorii.

Po závodě a vyjetí jsem ještě u občerstvovacího servisu vystál letošní pamětní triko, když se nade mnou paní smílovala a i když jsem nebyl pořadatel, jedno bleděmodré mi věnovala! Nad poděkováním a nabídnutou revanší mávla rukou!

Po příjezdu na barák už jsme jako jediný procházel okolí a pozoroval klokany a rval stromeček pro Austrálii typický eukalyptus, věčně zelený snowgum, dorůstající až 50 m a typickou vlastností - loupání se kůry a snese až - 18 C. Uvidíme zda se uchytí u nás...

Po vířivce se chystáme na slavnostní ceremoniál i s vyhlášením kategorií, na což mě upozornila sympatická Finka, bydlící vedle nás...

Pos	Cat Pos	Race No	Name	Time	Category	Gender	Gen Pos	Team Name
1	1	13	Alexander LEGKOV	1:22:59	U30	Male	1	RUS
2	2	14	Ilya CHERNOUSOV	1:23:00	U30	Male	2	RUS
3	1	16	Ivan ALYPOV	1:26:34	U35	Male	3	RUS
4	3	17	Alexey TCHERNOUSOV	1:26:37	U30	Male	4	RUS
5	1	11	Alex ALMOUKOV	1:26:37	U25	Male	5	AUS
6	4	15	Valerio LECCARDI	1:27:38	U30	Male	6	SUI
7	2	12	Callum WATSON	1:27:39	U25	Male	7	AUS
8	1	25	Ben DERRICK	1:29:02	U40	Male	8	AUS
9	5	20	Vahur TEPPAN	1:30:56	U30	Male	9	EST
10	2	19	Reto BURGEMEISTER	1:30:57	U40	Male	10	SUI
11	2	22	August TEAGUE	1:30:58	U35	Male	11	USA
12	3	21	Cameron MORTON	1:31:08	U40	Male	12	AUS
13	3	26	Chris DARLINGTON	1:32:06	U35	Male	13	AUS
14	1	4	Maria GRAEFNINGS	1:33:13	U30	Female	1	SWE
15	4	27	Andrew MOCK	1:34:08	U35	Male	14	AUS
16	1	23	Anthony EVANS	1:34:23	U45	Male	15	AUS
17	2	2	Marina CHERNOUSOVA	1:34:46	U30	Female	2	RUS
18	3	29	Simon FLOWER	1:36:04	U25	Male	16	AUS
19	6	28	Ewan WATSON	1:36:05	U30	Male	17	AUS
20	7	41	Mark VAN DER PLOEG	1:36:19	U30	Male	18	AUS
21	1	10	Josef VEJNAR	1:36:24	U60	Male	19	CZE
22	1	50	Alasdair TUTT	1:37:19	U20	Male	20	AUS
23	8	24	Nicholas GRIMMER	1:37:30	U30	Male	21	AUS
24	3	1	Esther BOTTOMLEY	1:38:39	U30	Female	3	AUS
25	1	80	Roy PEDERSEN	1:39:20	U55	Male	22	NOR
26	4	100	Jiri SUCHY	1:39:43	U40	Male	23	CZE
27	5	30	Mark RAYMOND	1:40:05	U35	Male	24	AUS
28	2	88	Andrey TAMBOVSKIY	1:40:18	U45	Male	25	RUS
29	5	32	Ian FRANZKE	1:40:42	U40	Male	26	AUS
30	1	3	Brooke DARLINGTON	1:42:03	U35	Female	4	CAN
31	1	31	Nick ALMOUKOV	1:42:18	U50	Male	27	AUS
32	2	400	Jiri NOVOTNY	1:42:30	U55	Male	28	CZE
33	3	54	Paul GRAY	1:43:04	U45	Male	29	AUS
34	6	123	Chris DERRICK	1:43:04	U40	Male	30	AUS
35	7	137	Konstantin GULYAEV	1:45:54	U40	Male	31	RUS
36	3	89	Lindsay BRIDGFORD	1:46:10	U55	Male	32	AUS
37	6	82	Roberto CAGNATI	1:46:12	U35	Male	33	ITA
38	2	33	Viktor CHURKIN	1:47:34	U60	Male	34	RUS
39	2	5	Lescinska GRIMMER	1:48:02	U35	Female	5	AUS
40	4	37	Kevin TORY	1:48:14	U45	Male	35	AUS

Na vyhlášení se seznamuji s nejrychlejšími Rusy a Michalem Trnkou. Slovo dalo slovo a nechávám mu jednu kolečkovou lyži JOVE, které tam svému známému nabídne k odprodeji. Nabízím pomoc jeho dceři Ance, při MSJ v Liberci v březnu 2013 a později po netu domlouváme dlouhodobé soustředění v Čechách.

Pořadatelé vyhlásili 10 nejlepších absolutně a vítěze jednotlivých kateg., takže si jdu po boku Černousova, Legkova a Aypova pro hrníček s logem závodu...

Obrázek 2 - Vítězové jednotlivých věkových kategorií (po 5 letech)

Obrázek 3 - S druhým ze závodu I. Černousovem

Obrázek 4 - Vítěz Legkov mi píše věnování pro děti z lyžařského kroužku

Pivo, které jsme popíjeli při vyhlásování bylo natolik slabé, že cestu 40 km zpět jsem i v mlze naším Mitsubissi bravě zvládl a dojel s J. Novotným do Brightu.

Druhý den nás čekala cesta do Melbourne. Přespání z neděle na pondělí při návratu na letiště v Melbourne nám slíbila Iva Dattelová a tak už jen řešíme dopravu z místa závodu na letiště. Bus je drahý za 80D a vlak za 40D odjíždí z malého města v 16 hodin a museli bychom tam celý den čekat - asi to odskáče z finančních důvodů vlak (dolar je 22 Kč +-) Nakonec jedeme s manželi Pilařovými z Liberce za 350 Kč.

Před odjezdem jsme si šli zaběhat do okolních kopců. Běželo se mi pěkně, takže jsem si 2 hodiny užíval poslední hodiny pobytu v přírodě. Večer se naše trojice už bez docenta Jirky Suchého, který ráno v pondělí odjel do Sydney, sešla na nádraží v Melbourne. Na noc jsme jeli přespat k mé bývalé svěřenkyni ze Sportovního gymnázia a jilemnické lyžařce Ivě Dattelové, pracující a žijící již 4 roky v Melbourne.

Obrázek 5 - Město jsme si také celý druhý den dost důkladně prohlédli.

Obrázek 6 - Sloni zdobí město, tak jako u nás malované krávy

I díky vyhlídkovým jízdám centrem města jak autobusem tak historickou tramvají. Kamarádi z Prahy záviděli místním tyto jízdy , které jsou zcela zdarma pro všechny cestující.

Dále už jsme v 22 hodin odlétali do Abú Dabí a po 9 hodinovém letu přesedli do letadle ČSA - směr Praha. Let ke spokojenosti naší minivýpravy i díky likvidaci palubních zásob Irské whisky a později Becherovky proběhl výborně , takže jsme mohli v poněkud podhroužené náladě vstoupit na rodnou hroudu v úterý ve 14.00

